

Παλλήνη 14-10-2026

προς

Αρ.Πρ .94

όλους τους συναδέλφους

28^η Οκτωβρίου 1940-2026

86 χρόνια μετά, οι εκπαιδευτικοί συνεχίζουμε να εμπνεόμαστε και να εμπνέουμε, να διδασκόμαστε και να διδάσκουμε πως «Αντάρτης, κλέφτης, παλικάρι πάντα είν' ο ίδιος ο λαός...»!

Συναδέλφισσες-οι, 86 χρόνια από τα ξημερώματα της Δευτέρας της 28^{ης} Οκτωβρίου, που σηματοδότησαν την εισβολή της φασιστικής Ιταλίας στην Ελλάδα και την επίσημη είσοδο της χώρας στον Β' Π.Π. που βρισκόταν ήδη σε εξέλιξη σε Ευρώπη και Β. Αφρική, όλο και πιο έντονα τα διάφορα αστικά επιτελεία απ' όλα τα στρατόπεδα ομολογούν κυνικά τις ομοιότητες της εποχής μας με τα προεόρτια του Β' ΠΠ.

Την ίδια στιγμή η Ε.Ε. των πολέμων και των λόμπι δίνει οδηγίες για «κιτ επιβίωσης 72 ωρών» ανακοινώνοντας πολεμικά διαγγέλματα. Προετοιμάζουν τους λαούς να αποδεχτούν νέες αιματηρές θυσίες στο βωμό της πολεμικής οικονομίας, να αποκτήσουν «κουλτούρα φερέτρων» και να στοιχηθούν πίσω από τις σύγχρονες «Μεγάλες Ιδέες» των «στρατηγικών επενδύσεων» όπως δηλώνει και στη χώρα μας ο υπουργός Εθ. Άμυνας της κυβέρνησης της ΝΔ, Ν. Δένδιας.

Σε αυτές τις συνθήκες, που ξαναζεσταίνονται οι πολεμικές μηχανές, **αξιοποιούνται για άλλη μια φορά τα φασιστικά μορφώματα για να βγάλουν τη βρώμικη δουλειά.** Να ρίξουν το δηλητήριο του εθνικισμού και του φασισμού **στοχεύοντας ιδιαίτερα στη νέα γενιά.** Να καλλιεργήσουν το μίσος ανάμεσα στους λαούς για να χάνεται το "ίδιο" που έχουμε όλοι οι λαοί μεταξύ μας και **που σε συνθήκες πολέμου το εξέφρασε πολύ όμορφα ο Μπρεχτ λέγοντας πως «Στους νικημένους ο φτωχός λαός πέθαινε απ' την πείνα. Στους νικητές ο φτωχός λαός πέθαινε το ίδιο».**

Να γιατί **ως παιδαγωγοί της νέας γενιάς έχουμε ιστορική ευθύνη σήμερα** απέναντι στους μαθητές μας ώστε να μην επιτρέψουμε να μολυνθούν από το ναζιστικό-φασιστικό δηλητήριο. Να δώσουμε τη μάχη της υπεράσπισης της ιστορικής αλήθειας με όπλο την παρακαταθήκη από τις πιο λαμπρές στιγμές του λαού μας που με βαρύ φόρο αίματος και θυσιών, υπερασπίστηκε την πατρίδα του, τον τόπο του, τα σπίτια του και τα παιδιά του τσακίζοντας τον φασισμό κατά τη διάρκεια του Β' και της δεκαετίας του '40. Έχουμε υποχρέωση να αναδείξουμε:

Γιατί έγινε ο πόλεμος:

Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, δεν έγινε εξαιτίας του "παρανοϊκού Χίτλερ". Ήταν, όπως και ο Α', **αποτέλεσμα των μεγάλων ανταγωνισμών** για το ξαναμοίρασμα του κόσμου, των αγορών, των σφαιρών επιρροής, των πρώτων υλών, των ενεργειακών πόρων λίγα χρόνια μετά την καπιταλιστική οικονομική κρίση του 1929. Το τωρινό σύνθημα «τα κέρδη τους οι ζωές μας» επεκτείνει την επικαιρότητα του προς το παρελθόν. Για τα κέρδη των λίγων οι λαοί στάλθηκαν στο πολεμικό σφαγείο.

Γιατί σημειώθηκε άνοδος και επικράτηση του φασισμού:

Σε συνθήκες πολεμικής προετοιμασίας μια σειρά κράτη επέλεξαν το φασισμό, που γεννήθηκε μέσα στους κόλπους τους, ως την πιο κατάλληλη λύση για να προωθήσουν την πολιτική του «Ζωτικού Χώρου» για τα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρηματιών. Γι' αυτό άλλωστε και μεγάλα γερμανικά και αμερικανικά μονοπώλια όπως η "Ford", η "General Motors", η "General Electric", η "Standard Oil" (πλέον "ExxonMobil"), η "IBM", η "ITT" (πλέον "AT&T") έπαιξαν καταλυτικό ρόλο στην υποστήριξη του ναζισμού. Πάντα οι φασίστες είναι "νύχι – κρέας" με τους μεγάλους ομίλους γιατί αποτελούν τους μπράβους που πληρώνονται για να βγάσουν τη "βρώμικη δουλειά".

Το ίδιο, άλλωστε, συνέβη και με τη δικτατορία Μεταξά που η κυβέρνησή του αποτελούνταν από βιομηχάνους, τραπεζίτες και εφοπλιστές της τότε Ελλάδας. Το περίφημο... «όχι» του Μεταξά δεν εξέφραζε κανέναν πατριωτισμό, αλλά τη στρατηγική... προτίμηση προς τη Μ. Βρετανία και Γαλλία.

Ποιοι πολέμησαν τον φασισμό και απελευθέρωσαν την Ελλάδα:

Ο ελληνικός λαός, η Ελλάδα των ανθρώπων του μόχθου και της βιοπάλης, της αγωνίας αν θα υπάρχει φαΐ στο τραπέζι την επόμενη μέρα, αυτός ο λαός οργανωμένος με το ΕΑΜ και τον ΕΛΑΣ, σώθηκε από την πείνα. **Αυτός ο λαός στα βουνά και στις πόλεις με το όπλο, την προκήρυξη, την απεργία και το συσσίτιο, μάτωσε και απελευθέρωσε την χώρα** την ίδια στιγμή που οι βιομήχανοι, οι τραπεζίτες, οι εφοπλιστές, οι μεγαλέμποροι και τα κόμμάτα τους είτε έφυγαν για Κάιρο μαζί με τον βασιλιά έχοντας αρπάξει τα κρατικά αποθέματα χρυσού, είτε συνεργάστηκαν ανοιχτά με τον κατακτητή συμμετέχοντας στις δωσιλογικές κυβερνήσεις και συγκροτώντας τα Τάγματα Ασφαλείας.

Αποδείχθηκε ότι ο λαός μπορεί να τα βάλει με τον πιο ισχυρό αντίπαλο και να μην υποταχθεί. Οι ηρωικές σελίδες που γράφτηκαν στην Καισαριανή, στο Χαϊδάρι, στην Κοκκινιά, στα βουνά της Ρούμελης και του Μωριά και σε κάθε γωνιά αυτού του τόπου, δεν γράφτηκαν από «υπεράνθρωπους» ούτε από γεννημένους ήρωες. Γράφτηκαν από απλούς, καθημερινούς ανθρώπους της δουλειάς. Από εργάτες και εργάτριες, αγρότες και αγρότισσες, φοιτητές, εκπαιδευτικούς σαν κι εμάς και από μαθητές σαν τους δικούς μας.

Τι κοινό υπάρχει στην εποχή μας: Ποια διδάγματα κρατάμε:

Σήμερα που μας προετοιμάζουν πάλι για πόλεμο, σήμερα που μας καλούνε να μάθουμε σε «κουλτούρα φερέτρων», δεν μας απαντούν πού πήγαν η «σταθερότητα» και η «ασφάλεια» που μας εξασφαλίζουν οι «ισχυρές συμμαχίες» της ΕΕ και του ΝΑΤΟ και γιατί ακόμα και εντός των «συμμάχων» έχουν βγει τα μαχαίρια για τα καλά;

Οι τεκτονικές αλλαγές που επίκεινται, οι μάχες για την πρωτοκαθεδρία στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα, η νέα μοιρασιά των αγορών, των πλουτοπαραγωγικών πηγών, των δρόμων ενέργειας όταν δεν μπορούν πια να γίνουν ειρηνικά φέρνουν τον πόλεμο. Και στην Ελλάδα υπάρχουν αυτοί που θέλουν λεία από τη μοιρασιά της πίτας, που θέλουν τον πόλεμο.

Υπάρχουμε όμως κι εμείς. Που θέλουμε να ζούμε ειρηνικά, που θέλουμε να ζούμε από τη δουλειά μας, που θέλουμε να μπούμε στις τάξεις μας και να μορφώνουμε τα παιδιά διδάσκοντάς τους την επιστημονική αλήθεια. Που θέλουμε να ικανοποιούνται οι ανάγκες μας και όχι να ζούμε μια

μισοζωή σε συνθήκες «ειρήνης» που θα κοστίζει όσο και η δουλειά που βγάζουμε, ενώ δεν θα μετράει ούτε σεντς σε συνθήκες πολέμου.

Απέναντι στην πολεμική προετοιμασία, τη μορφωτική υποβάθμιση, την απόκρυψη της ιστορικής αλήθειας και την υποχρηματοδότηση της Παιδείας που στρώνουν το έδαφος στον φασισμό, δεν ξεχνάμε!

Απαντάμε με την οργανωμένη πάλη μας, μέσα από τα σωματεία μας. Αποφασίζουμε και οργανώνουμε πρωτοβουλίες μέσα και έξω από τα σχολεία. Μπροστά στην επέτειο της 28^{ης} Οκτωβρίου αξιοποιούμε τις σχολικές γιορτές και εκδηλώσεις, με πολύμορφες δράσεις μέσα στις σχολικές τάξεις αναδεικνύουμε το πραγματικό αποκρουστικό πρόσωπο του φασισμού που δεν εξανθρωπίζεται, ούτε αναβαπτίζεται σε «αντισυστημικό». Φράζουμε το δρόμο στους φασίστες μέσα στα σχολεία, ορθώνουμε ανάστημα. Μιλάμε στους μαθητές μας για τους εκατοντάδες εκπαιδευτικούς και μαθητές, για τα θρυλικά αετόπουλα της ΕΠΟΝ που πάλεψαν ενάντια στον φασισμό. Τους αποκαλύπτουμε τον εγκληματικό ρόλο της Χ.Α. και όλων των παραφυάδων της, όπως και του πρόωρα αποφυλακισμένου Κασιδιάρη.

Αναλαμβάνουμε ο καθένας το μερίδιο της ευθύνης του.

Όπως κάνουν οι λιμενεργάτες που στις 30 Οκτώβρη θα απεργήσουν σε 60 λιμάνια σε όλον τον πλανήτη, ανάμεσα τους και στην Ελλάδα, με σύνθημα «δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο»!

Έτσι και οι εκπαιδευτικοί ο καθένας ξεχωριστά και όλοι μαζί με το σωματείο μας επιφορτιζόμαστε με το βαρύ αλλά σπουδαίο καθήκον να εμφυσήσουμε στους μαθητές μας τις αξίες της φιλίας και της αλληλεγγύης των λαών ενάντια στους πολέμους για τα κέρδη των λίγων και στο σύστημά τους που γεννάει «τέρατα». Να γίνουμε η ασπίδα τους απέναντι στο δηλητήριο του φασισμού για να μη συνηθίζουν να υποτάσσονται στη βαρβαρότητα και στο δίκιο του ισχυρού. 86 χρόνια μετά την 28^η Οκτωβρίου τιμάμε τις θυσίες του λαού μας και φωνάζουμε δυνατά: Ούτε στα σχολεία ούτε πουθενά μπλόκο στους φασίστες σε κάθε γειτονιά!

Προχωράμε σε:

- Εκδηλώσεις, συζητήσεις, καμπάνιες μαθητικής καλλιτεχνικής δημιουργίας (τραγούδια, ζωγραφιές, ποιήματα κ.α.)
- προβολές ταινιών (π.χ. «Το τελευταίο σημείωμα», «Ο δάσκαλος που υποσχέθηκε τη θάλασσα», «Μάθε παιδί μου γράμματα» κ.α.)
- Επισκέψεις σε θεατρικές παραστάσεις (π.χ. «Τους είδα», «18/9»)
- ξεναγήσεις σε μουσεία ΕΑΜικής αντίστασης και ιστορικούς περιπάτους για να γνωρίσουν οι μαθητές μας την ιστορία του τόπου τους και τις θυσίες του λαού της περιοχής τους

